

EMN INFORM

Stručný prehľad najnovších zistení o návratoch

1. ÚVOD

V zmysle Smernice [2008/115/ES](#) „návrat“ znamená proces, či už dobrovoľného alebo núteného, návratu štátneho príslušníka tretej krajiny späť do krajiny pôvodu alebo do tranzitnej krajiny alebo dobrovoľne do akejkoľvek tretej krajiny, ktorá ho prijme. Účinná politika návratov realizovaná na základe Charty základných práv a založená na preferencii dobrovoľného návratu sa stala základným stavebným kameňom udržateľného a dôveryhodného politického prístupu k riadeniu migračných tokov do EÚ a riešenia nelegálnej migrácie.

Tento EMN Inform uvádza prehľad súčasných aspektov návratov predovšetkým v členských krajinách EÚ, ktoré sú súčasťou Schengenu a tiež v Nórsku, vrátane štatistik (viď 10. časť). I keď Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú členmi schengenského priestoru, v prípade, že je to relevantné, sú informácie ohľadom týchto krajín zapracované do Informu s cieľom poskytnúť komplexnejší prehľad o členských krajinách EÚ. Pri informáciách sa čerpano z týchto zdrojov: výročné správy EMN o politikách v oblasti migrácie a azylu za rok 2012, 4. výročná správa o prisťahovalectve a azyle za rok 2012, EMN Informy k jednotlivým krajinám vydané za rok 2012 spolu s prehľadom a ad hoc otázkami.

2. AKÁ LEGISLATÍVA EÚ UPRAVUJE PROBLEMATIKU NÁVRATOV?

Návratová smernica stanovuje horizontálny súbor pravidiel použiteľných na všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo už prestali spĺňať podmienky na vstup, pobyt alebo na krátkodobý pobyt v členskej krajine. Časový rámec na jej implementovanie bol stanovený na 24. december 2010; všetky štáty viazané touto smernicou¹ s výnimkou Islandu, oznámili Európskej komisii jej úplnú transpozíciu do konca roku 2012.

¹Dánsko, Írsko a Spojené kráľovstvo sa na prijatí smernice nezúčastňujú.

Na koho sa vzťahuje Smernica o návratoch (2008/115/ES)?

Smernica sa vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnenne zdržiavajú na území členského štátu EÚ, ktorý je členom schengenského priestoru. Členské štáty sa však môžu rozhodnúť, že Návratovú smernicu neuplatnia na niektoré skupiny štátnych príslušníkov tretích krajín; medzi ne patria skupiny, ktorým sa v súlade s článkom 13 Kódexu schengenských hraníc odoprel vstup, alebo ktorí boli zadržaní príslušnými orgánmi v súvislosti s neoprávneným prekročením vonkajších hraníc a ktorí následne v tomto členskom štáte nezískali oprávnenie alebo právo na pobyt (článok 2(a)); alebo ktorým sa podľa vnútroštátneho práva uložil návrat ako trestná sankcia alebo návrat z trestnej sankcie vyplýva, alebo voči ktorým prebieha extradičné konanie (článok 2(b)). Istá časť štátov, ktoré participujú na smernici, sa však pri jej transponovaní² neuchýlila k týmto možnostiam.

Článok 10 Návratovej smernice rieši návraty a vyhostovanie maloletých bez sprievodu. Zaručuje pomoc maloletej osobe pri náležitom zohľadnení najlepších záujmov dieťaťa, pričom k návratu maloletého môže dôjsť len vtedy, ak úrady členského štátu vyjadria spokojnosť s podmienkami návratu maloletej osoby členovi jeho/jej rodiny, určenému opatrovateľovi alebo do vhodných podmienok prijatia maloletého v krajine návratu. V praxi členské krajiny uplatňujú pri riešení situácie s maloletými osobami rozličné politiky³. Návrat maloletých bez sprievodu sa môže uskutočniť vo viacerých (členských) krajinách

²Ad hoc otázka č. 473 týkajúca sa článku 2 Návratovej smernice z roku 2013: spomedzi 19 respondentov 9 členských štátov neprevzalo články 2(a) a (b) (BG, EE, FI, FR, DE, HU, IT, LT, SK) a 6 využilo možnosti ponúkané smernicou (BE, LV, LU, NL, SI, SE); 2 respondenti neaplikovali smernicu vôbec (UK, NO); 2 sa rozhodli nešíriť svoje odpovede ďalej.

³Ad hoc otázka č. 439 z roku 2012

(napr. **Belgicko, Fínsko, Francúzsko⁴, Nemecko, Maďarsko, Taliansko, Holandsko, Slovenská republika, Slovinsko, Španielsko, Švédsko, Nórsko**) pod podmienkou konštatovania spokojnosti s vhodnými a primeranými podmienkami prijatia.

V niektorých členských krajinách nie je návrat vymožitelný (napr. **Belgicko, Francúzsko** /kde je zo zákona zakázaný/ a **Slovenská republika**); v iných, naopak, návrat vymožitelný je (napr. **Fínsko, Nemecko, Maďarsko, Taliansko, Malta, Holandsko, Švédsko, Nórsko**), ale v praxi k nemu dochádza len zriedkavo (napr. **Fínsko, Nemecko a Taliansko**).

3. AKÝ JE ROZSAH NÁVRATOV ZA ROK 2012?

Najväčší počet opatrení nútených návratov uplatnili títo členovia schengenského priestoru: **Španielsko** (18 863) a **Nemecko** (12 069) – viď tabuľku č. 1. V roku 2012 **veľký počet opatrení nútených návratov uskutočnilo aj Spojené kráľovstvo** (31 309). Najväčší počet štátnych príslušníkov tretích krajín, voči ktorým sa v kontexte členov Schengenu uplatnila možnosť dobrovoľného návratu, evidovali **Nemecko** (13 995) a **Švédsko** (12 099) – viď tabuľku č. 2. Aj **Spojené kráľovstvo** realizovalo v roku 2012 veľký počet návratov v rámci programov dobrovoľných návratov (19 178). Pri programoch asistovaných dobrovoľných návratov bol najväčší počet navrátilcov zaznamenaný v **Nemecku** (7 546), v **Belgicku** (4 508) – viď tabuľku č. 3. Štatistiky z praxe v oblasti návratov pri maloletých bez sprievodu sumarizuje tabuľka č. 4.

4. JE MOŽNÉ V SÚVISLOSTI S NÁVRATMI IDENTIFIKOVAŤ VÝVOJOVÉ TRENDY?

V prípade tých krajín, u ktorých sú k dispozícii štatistiky z predchádzajúcich rokov, možno v súvislosti s návratmi posúdiť niektoré z najnovších trendov. V období rokov 2010 – 2012 najväčší percentuálny podiel poklesu nútených návratov evidovali v **Slovenskej republike** (54 %), v **Maďarsku** (50 %) a v **Lotyšsku** (45 %). Ďalší významný pokles pri nútených návratoch zaznamenalo za rovnaké obdobie aj **Rakúsko**. Najvyšší nárast pri nútených návratoch bol v **Portugalsku** (827 %), v **Estónsku** (197 %) a v **Rumunsku** (142 %); ďalšími krajinami evidujúcimi nárast boli **Švédsko, Belgicko, Litva, Taliansko, Malta a Cyprus**. Veľmi dôležitý nárast dobrovoľných návratov v období rokov 2010 a 2012 hlásili aj **Lotyšsko, Rumunsko, Poľsko, Taliansko, Portugalsko, Fínsko a Španielsko** a podobný nárast bol aj vo **Francúzsku** a na **Cypre**. Pokles dobrovoľných návratov vykázalo **Rakúsko, Malta a Slovenská republika**. Kým údaje o trendoch sú z hľadiska množstva obmedzené, počet **asistovaných dobrovoľných návratov** sa **zvýšil v Estónsku** (viac než o 300 %), vo **Fínsku** (36 %) a tiež v **Litve**, v

Taliansku, v Belgicku, v Portugalsku a v Nórsku (od roku 2011). Počet asistovaných dobrovoľných návratov **klesol v Španielsku** (57 %), v **Poľsku** (54 %), v **Rakúsku** (33%) a v **Maďarsku** a od roku 2011 aj v **Slovenskej republike, Švédsku** a v **Lotyšsku**.

5. AKO ČLENSKÉ KRAJINY UPLATŇUJÚ POLITIKY NÁVRATU V PRAXI?

Áké národné iniciatívy boli prijaté v súvislosti s posilnením návratov?

Členské krajiny posilnili procesy návratov prostredníctvom národných iniciatív. Medzi príklady z roku 2012 patria:

- Česká republika** zriadila „Centrum pre návraty“ ako spoločnú platformu pre strategické riadenie dobrovoľných návratov a zároveň pre realizáciu a koordináciu aktivít ako napr. poradenstvo pri návratoch, poskytovanie informácií o programoch dobrovoľných návratov a organizovanie a efektívnosť dobrovoľných návratov. Centrum pre návraty pôsobí ako koordinačné zázemie pre všetky vládne agentúry zapojené do problematiky návratov a spravuje ho Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM).
- V **Lotyšsku** pri zlepšovaní organizovania a riadenia návratov spolupracovali v praxi relevantné ministerstvá a výkonné organizácie. Medzi inými, boli do procesu zapojené národné ministerstvá, regionálne organizácie, IOM, letecké úrady a Rada pre utečencov.
- V **Taliansku** došlo k spusteniu siete pozostávajúcej z verejných a súkromných organizácií (RIRVA), ktorá má za cieľ v spolupráci s Ministerstvom vnútra testovať prevádzku a posilňovanie národného systému prepojeného na systém AVR, čo je v súlade aj s nedávno schválenými usmerneniami týkajúcimi sa realizácie programov dobrovoľných a asistovaných návratov.

Spolupracujú v praxi členské krajiny pri návratoch?

Spolupráca pri vypracúvaní spoločného prístupu EÚ prebieha mnohými spôsobmi. Napr. viacerí členovia schengenského priestoru majú svoje zastúpenie v Kontaktnom výbore zriadenom v zmysle Návratovej smernice, ktorý pôsobí ako fórum na diskusiu a výmenu informácií o návratoch v praxi s tým, že konečným cieľom je zosúladiť výklad a uplatňovanie legislatívy EÚ týkajúcej sa návratov.

Niekoľko členských štátov, vrátane členov schengenského priestoru, predstavilo iniciatívy zamerané na spoluprácu pri posilňovaní konkrétnych oblastí týkajúcich sa návratov v praxi:

⁴ Vo Francúzsku je možné dobrovoľný návrat maloletého bez sprievodu uskutočniť jedine po predchádzajúcej konkrétnej žiadosti adresovanej sudcovi v rámci zlučovania rodiny v krajine pôvodu alebo v hostujúcej krajine

Rakúsko, Fínsko, Írsko, Litva a Slovenská republika spolu s 10 ďalšími členskými štátmi sa zapojili do Európskej siete pre dobrovoľné návraty (VREN), ktorá je financovaná z Fondu pre návraty a nad ktorou v budúcnosti prevezme zodpovednosť EMN.

- **Česká republika** usporiadala s Hraničnou strážou Poľskej republiky stretnutie za účelom výmeny najlepšej praxe ohľadom tzv. Prílohy č. 39 o dobrovoľných návratoch (t.j. špecifické druhy návratov pozemnou cestou).
- **Portugalsko, Slovinsko a Švédsko** participovali na rôznych formátoch zameraných na výmenu dobrej praxe v oblasti návratov.
- **Belgicko, Holandsko a Rumunsko** sa zapojili do projektu pod názvom **EURINT**, ktorý má za cieľ zlepšiť proces určovania a zisťovania totožnosti pri návratoch.
- V októbri 2012 v Budapešti na Konferencii GDISC o návratoch predstavili **Holandsko** a **Belgicko** spoločný návrh, osobitne ho predstavili aj agentúre Frontex s tým, že cieľom návrhu je spustiť nadväzujúci projekt na základe skúseností z projektu EURINT, v rámci siete ktorého spolupracuje viacero krajín.
- **Holandsko, Švédsko, Spojené kráľovstvo a Nórsko** taktiež spolupracovali na projekte ERPUM, ktorý je zameraný na primerané prijímanie maloletých bez sprievodu pri ich návratoch do Afganistanu a Iraku.
- **Belgicko, Nemecko, Francúzsko a Švédsko** ďalej pod vedením **Holandska** participovali v rámci Európskeho reintegračného nástroja (ERI⁵) financovanom z Európskeho fondu pre návrat pri uľahčovaní trvalej reintegrácie po uskutočnení nezávislého alebo núteného návratu.
- V roku 2011 sa **Španielsko** zúčastnilo na vypracúvaní postupov starostlivosti o občanov pri návratoch do krajín pôvodu v spolupráci s peruánskym Ministerstvom práce.

Akú pridanú hodnotu priniesli inovácie typu EU VIS?

Vízový informačný systém Európskej únie (VIS) je v členských štátoch zavedený od októbra 2011. EU VIS pozostáva z centrálného IT systému a komunikačnej infraštruktúry, ktorý spája centrálny systém s vnútroštátnymi systémami a umožňuje medzi štátmi, ktoré sú členmi Schengenu, výmenu vízových údajov.

Jedným z cieľov nariadenia VIS⁶ je pomoc pri určovaní osôb, ktoré zrejme nespĺňajú/už nespĺňajú podmienky potrebné pre vstup, dlhodobý pobyt alebo krátkodobý pobyt v príslušnom členskom štáte EÚ a umožňuje úradom, ktoré sú oprávnené na výkon takýchto kontrol, disponovať prístupom k určitým údajom VIS na účel overenia a identifikácie⁷.

⁵ Pracovný dokument Komisie sprevádzajúci Oznámenie o 4. výročnej správe o imigrácii a azyle za r. 2012 [SWD\(2013\) 210 final](#).

⁶ (ES) č. 767/2008, článok 2(e)

⁷ Článok 19(1) a 20(1)

Nariadenie⁸ umožňuje, aby tieto údaje boli k dispozícii tretej krajine na účel dokázania totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny na účel návratu. Hoci bol systém VIS v členských krajinách EÚ spustený len nedávno, niekoľko členských štátov (**Francúzsko, Maďarsko, Poľsko a Slovenská republika**) už tento systém využíva na účel identifikácie⁹.

6.AKO ČLENSKÉ KRAJINY PODPORUJÚ DOBROVOĽNÉ NÁVRATY?

S cieľom podporiť dobrovoľné návraty členské krajiny využívajú prostriedky, ktoré poskytuje Európsky fond pre návrat (RF) na účely implementácie inovatívnych opatrení podporujúcich dobrovoľné návraty. Tieto opatrenia oprávňujú na spolufinancovanie až do výšky 75 % v rámci priority č. 3 Strategických usmernení pre RF. Dobrovoľný odchod sa javí ako preferovaná možnosť návratu v súlade s Návratovou smernicou a do istej miery ho odrážajú programy pomoci EÚ v členských štátoch. V rámci národných ročných programov viac než polovica celkovo programovaných finančných zdrojov (s vylúčením technickej pomoci) súvisí s dobrovoľnými návratmi. Podiel dobrovoľných návratov (v protiklade k núteným návratom) na všetkých účinných návratoch vykonaných v roku 2011 predstavoval 41,5 %. Podobné číselné údaje sa očakávajú aj na rok 2012¹⁰.

Členské štáty medzi sebou alebo s krajinami návratu spolupracovali a priniesli pridanú hodnotu vo vzťahu k svojim národným programom:

- **Rakúsko** spolupracovalo s **Belgickom, Francúzskom** a **Holandskom** v rámci realizácie projektu (MAGNET) o pomoci pri zamestnávaní štátnych príslušníkov tretích krajín pri ich dobrovoľných návratoch do kurdskej oblasti Iraku.
- **Estónsko** realizovalo projekt týkajúci sa zvyšovania odbornosti úradníkov zapojených do vykonávania návratov štátnych príslušníkov tretích krajín so zameraním na kultúrne rozdielnosti, psychologické správanie a najlepšiu prax pri realizácii návratov. Projekt zahŕňal výcvik a výučbu založené na najlepšej praxi z iných členských štátov, ako aj dve študijné návštevy v **Maďarsku** a **Rakúsku**.
- Spolupráca pri návratoch migrantov v **Estónsku, Lotyšsku** a **Litve** zameraná na podporu účinnosti operácií týkajúcich sa návratov pozemnou cestou sa ďalej rozvíjala v roku 2012 prostredníctvom vytvorenia Sieť na výmenu operačných informácií o dobrovoľných návratoch fungujúcej medzi migračnými úradmi a úradmi hraničnej stráže týchto troch krajín. Sieť zabezpečuje rýchlú výmenu informácií o operáciách týkajúcich sa návratov pozemnou cestou v oblasti Baltského mora.

⁸ Článok 31(2)

⁹ Ad hoc otázka č. 483 EMN z r. 2013

¹⁰ Pracovný dokument Komisie sprevádzajúci Oznámenie o 4. výročnej správe o imigrácii a azyle za rok 2012 [SWD\(2013\) 210 final](#).

V **Taliansku** sa uskutočnilo multilaterálne stretnutie s diplomatickými a konzulárnymi predstaviteľmi 13 tretích krajín za účelom predstavenia Systému dobrovoľných asistovaných návratov v Taliansku ako súčasť [projektu RIRVA](#) týkajúceho sa „Návratov a spolupráce s tretími krajinami“.

Ako sa asistované dobrovoľné návraty (AVR) v členských štátoch realizujú?

V roku 2012 viacero členských krajín pokračovalo v realizácii existujúcich programov asistovaných dobrovoľných návratov (AVR):

- V **Rakúsku** IOM realizovala sedem špecifických programov AVR a reintegračných programov AVRR (vrátane piatich programov spolufinancovaných z EU RF). Programy AVRR pre Moldavsko kladli dôraz na predchádzanie (opätovnému) obchodovaniu s maloletými a mládežou.
- Vo **Fínsku** projekt s názvom „Rozvoj programu asistovaných dobrovoľných návratov vo Fínsku“ (DAVRiF) má za cieľ rozvinúť systematické a rovnocenné služby a prax asistovaných dobrovoľných návratov. Projekt bude pokračovať aj v roku 2013 v rámci projektu „Dobrovoľné návraty a asistované návraty z Fínska“ s cieľom zabezpečiť kontinuitu aktivít týkajúcich sa dobrovoľných návratov.
- V **Taliansku** IOM v Ríme ďalej realizovala AVR programy ako napr.: PARTIR (III a IV), RIVAN II, MIRAVE, EMPLOY I a II. Ďalšie AVR programy realizovala Virtus Italia (ODISSEO II) a Cefa (REMIDA a “REMIDA II”). Ad hoc program pre severnú Afriku realizoval Odbor civilnej ochrany Ministerstva vnútra.
- Štátna hraničná stráž v **Lotyšsku** s IOM podpísala dohodu o spolupráci na realizáciu projektov dobrovoľných návratov a v **Slovenskej republike** sa takéto projekty v spolupráci s IOM realizujú každoročne v rámci dohody o spolupráci, ktorá bola podpísaná v roku 1996.
- **Portugalsko** vo vzťahu k svojim AVR procesom poskytlo pridanú hodnotu vypracovaním rôznych praktických usmernení pre navrátilcov, vrátane brožúry s návodom ako si založiť malý podnik v krajine návratu spolu s informáciami pre navrátilcov do Brazílie v rámci partnerstiev, ktoré iniciovala IOM s cieľom uľahčiť rozvoj podnikania v tejto krajine.

7. AKO V ROKU 2012 ČLENSKÉ KRAJINY SPOLUPRACOVALI S AGENTÚROU FRONTEX?

Agentúra Frontex pomohla členským štátom realizáciu potrebných opatrení, vrátane operácií spoločných návratov, v súlade s príslušnou legislatívou EÚ týkajúcou sa návratov. V roku 2012 agentúra Frontex koordinovala 39 spoločných letov s celkovým počtom 2 110 navrátilcov¹¹.

Dvadsať členských krajín (**Belgicko, Bulharsko, Fínsko, Francúzsko, Grécko, Holandsko, Írsko, Luxembursko, Maďarsko, Malta, Nemecko, Poľsko, Rakúsko, Rumunsko, Spojené**

kráľovstvo, Španielsko, Švédsko, Taliansko), a dve pridružené krajiny Schengenu (**Švajčiarsko, Nórsko**) spolupracovali pri uskutočnení týchto letov. Krajinami návratu boli Arménsko, Kolumbia, Ekvádor, Gruzínsko, Ghana, Gambia, Kosovo, Nigéria, Pakistan, Srbsko, Ukrajina a Uzbekistan. Spomedzi 39 spoločných operácií v 18 prípadoch aspoň jeden zo spolupracujúcich členských štátov pomohol pri monitorovaní, a to v súlade s príslušnou vnútroštátnou legislatívou. Agentúra Frontex pomáhala spolufinancovať 38 operácií spoločných návratov.

Francúzsko, Írsko, Litva, Poľsko, Spojené kráľovstvo a Nórsko spolupracovali v rámci spoločných operácií návratov, ktoré nevedla agentúra Frontex¹². V **Lotyšsku** dvaja úradníci štátnej hraničnej stráže pôsobili ako pozorovatelia v rámci operácie spoločného návratu do Kosova s cieľom získať skúsenosť a dobrú prax pri nútenom návrate, dozorovanom prevoze a pri odovzdaní navrátilcov predstaviteľom relevantných inštitúcií po príchode do krajiny návratu.

8. AKO POSTUPOVAŤ V PRÍPADE, AK NIE JE MOŽNÉ VYKONAŤ NÁVRAT ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV TRETÍCH KRAJÍN?

Členské krajiny môžu čeliť veľkému počtu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorých v praxi nemožno podrobiť návratu, dokonca ani vtedy, ak došlo k prijatiu rozhodnutia o návrate. Komisia vypracovala komparatívnu štúdiu¹³ o situácii a o riešeníach v kategórii „nevyhostiteľných navrátilcov“. Výsledky zverejnené v januári 2013 ukazujú, že veľký počet členských štátov anticipuje kanály a podmienky, na základe ktorých môžu osoby s odloženým príkazom na návrat/vyhostenie absolvovať proces regularizácie za predpokladu, že spĺňajú určité podmienky, napr. minimálna dĺžka pobytu, spolupráca osoby s úradmi a neexistencia obáv vo vzťahu k takejto osobe zo strany širokej verejnosti.

V rámci Smernice o návratoch sa vyžaduje, aby spolupracujúce členské krajiny plne rešpektovali zásadu zákazu vyhostenia alebo návratu známu ako tzv. non-refoulement¹⁴ (články 5 a 9). V tomto dôsledku členské krajiny uplatňujú špecifický druh politik voči niektorým krajinám, v prípade ktorých hrozí príslušnej osobe pri návrate isté riziko. Napr. **väčšina členských krajín** nevykonáva nútené návraty Palestínčanov do Gazy a/alebo na Západný breh¹⁵. Členské krajiny vo všeobecnosti prispôsobujú svoje vnútroštátne postupy aktuálnej situácii, príkladom je Sýria, pri ktorej niekoľko členských krajín prerušilo vykonávanie programov návratov (napr. vo svetle zvýšených bezpečnostných rizík.¹⁶)

¹² SWD(2013) 210 final

¹³ [Study on the situation of third-country nationals pending return / removal in the EU Member States and the Schengen Associated Countries](#)

¹⁴ Tzv. Refoulement je štátom vykonaný návrat osoby na územie iného štátu, v ktorom osoba čelí možnému prenasledovaniu z rasových dôvodov, z dôvodu náboženstva, občianstva, členstva v konkrétnej sociálnej skupine alebo z dôvodu zastávania politického názoru; alebo je vystavená riziku mučenia. Zdroj: Slovník pojmov EMN, verzia 2.

¹⁵ EMN ad hoc otázka č. 434 z roku 2012

¹⁶ EMN ad hoc otázka č. 325 z roku 2011

¹¹ SWD(2013) 210 final

9. NÁVRATY Z POHĹADU FONDU PRE AZYL A MIGRÁCIU (AMF)

V rámci problematiky návratov AMF naďalej podporoval proces spravodlivého a účinného riadenia návratov so súčasným akcentovaním dobrovoľných návratov a zároveň podporoval strategickjší dôraz na štandardy EÚ vykonávaním činností nadväzujúcich na požiadavky práva EÚ v oblasti návratov a spoluprácou s ďalšími členskými krajinami.

10. ŠTATISTIKA NÁVRATOV

Táto časť uvádza krátky prehľad faktov a číselných údajov týkajúcich sa návratov. Medzi zdrojmi sú štatistiky Eurostatu (ak boli dostupné) a národné štatistiky členských krajín.

Tabuľka č. 1: Návraty štátnych príslušníkov tretích krajín vykonané v rámci opatrení nútených návratov, 2010 – 2012

ČŠ	2010	2011	2012
AT¹⁷	2,577	2,190	1,853
BE	1,668	2,150	2,151
BG	N/A	N/A	837
CY	3,097	3,500	3,192
CZ	N/A	330	N/A
DE	N/A	N/A	12,069
DK	511	1,215	N/A
EE	66*	111*	155*
ES	N/A	21,955	18,863
FI	2,248	2,252	2,440
FR¹⁸	11,975	11,760	12,785
HU	2,019	890	1,011
IE	343	280 ¹⁹	302 ²⁰
IT	4,329	5,756	5,943
LT	137	125	236
LU	59	25	N/A
LV	94	50	51
MT	231	N/A	266
NL	N/A	N/A	N/A
PL	508**	625*	512
PT	133	690	1,234
RO	290	410	703
SK	594	389	273
SI	N/A	N/A	80
SE	1,868	2,495	2,893
UK	N/A	N/A	31,309*
NO	3.204	2.986	2.511 ²¹

Zdroj: Národné príspevky do výročnej správy EMN o politikách;

* Informácie poskytnuté národnými kontaktnými bodmi EMN;

** Neúplné údaje

¹⁷ Počet opatrení nútených návratov sa týka len deportácií, údaje pritom nezahŕňajú vynútiteľné návraty (*Zurückschiebung*) alebo odmietnutia na hranici (*Zurückweisung*).

¹⁸ Údaje zahŕňajú podporované nútené návraty.

¹⁹ Uvedený počet sa týka iba príkazov na deportáciu podľa článku 3 Zákona o imigrácii z roku 1999.

²⁰ Uvedený počet sa týka iba príkazov na deportáciu podľa článku 3 Zákona o imigrácii z roku 1999.

²¹ Nórsko: tieto údaje predstavujú kombináciu Dublinského nariadenia o návratoch (1978, 1503, 1114) a nútených azylových návratov bez Dublinských ustanovení (1226, 1483, 1397) čísla z obdobia rokov 2010 – 2012.

Tabuľka č. 2: Dobrovoľné návraty štátnych príslušníkov tretích krajín, 2010-2012

ČŠ	2010	2011	2012
AT	4,499	3,040	3,209
BE	2,745	3,765	5,470
BG	N/A	N/A	76
CY	966	795	1,135
CZ	N/A	225	N/A
DE	N/A	N/A	13,995
DK	N/A	45	N/A
EE	N/A	N/A	89 N/A
ES	N/A	N/A	N/A
FI	234	305	320*
FR	2,423	3,930	4,285
HU	426	410	N/A
IE	461	475	449
IT	563	422	1,424
LT	N/A	N/A	N/A
LU	143	525	N/A
LV	16	1055	2,019
MT	42	N/A	39
NL	N/A	N/A	N/A
PL	718**	5,519*	6,143*
PT	559	585	870
RO	51	130	2,186
SK	130	95	77
SI	N/A	N/A	N/A
SE	N/A	9,740	12,988
UK	N/A	N/A	19,178*
NO ²³	N/A	N/A	N/A

Zdroj: Národné príspevky do výročnej správy EMN o politikách;

* Informácie poskytnuté národnými kontaktnými bodmi EMN;

** Neúplné údaje

²² Z uvedeného údaju návrat podstúpilo celkovo 359 osôb, pričom išlo o dobrovoľné návraty a asistovanú reintegráciu pod záštitou Medzinárodnej organizácie pre migráciu (IOM) so sídlom v Dubline a 90 osôb čerpalo výhody z administratívnej pomoci poskytnutej Naturalizačnými a imigračnými službami Írska (INIS)

²³ Štatistika Nórska nerozlišuje medzi asistovanými dobrovoľnými návratmi a dobrovoľnými návratmi, vid' tabuľku č. 3

Tabuľka č. 3: Návraty štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci programu asistovaných dobrovoľných návratov, 2010 – 2012

ČŠ	2010	2011	2012
AT ²⁴	3,905	2,880	2,601
BE	2,745	3,255	4,508
BG	N/A	N/A	51
CY	N/A	0	49
CZ	N/A	225	N/A
DE	N/A	N/A	7,546*
DK	N/A	0	N/A
EE	7	8	29
ES	4.488	4.760	2.937
FI	234*	305	320*
FR	N/A	N/A	N/A 3,250?
HU	432*	365*	414*
IE	376	402 ²⁵	359
IT	323	440*	772*
LT	55	47	65
LU	N/A	100	N/A
LV	N/A	75	89
MT	N/A	N/A	39
NL	N/A	N/A	N/A
PL	1,647*	1,164*	764
PT	N/A	555	562
RO	N/A	N/A	113
SK	130*	95	54
SI	N/A	N/A	N/A
SE	N/A	1,415	614
UK	N/A	N/A	3,693*
NO	1,424	1,813	1,750

Zdroj: Národné príspevky do výročnej správy EMN o politikách;

*Informácie poskytnuté národnými kontaktnými bodmi EMN;

²⁴ Údaje zahŕňajú iba tie osoby, pri ktorých ide o návrat v rámci programu asistovaných dobrovoľných návratov realizovaného Medzinárodnou organizáciou pre migráciu (IOM).

²⁵ Okrem uvedeného, 73 osôb čerpalo výhody z administratívnej pomoci poskytovanej Naturalizačnými a imigračnými službami Írska (INIS).

Tabuľka č. 4: Návraty maloletých bez sprievodu za rok 2011

ČŠ	Dobrov. návraty	Nút. návraty	Repatriácia ²⁶	Prijatí
BE	12	0	N/A	N/A
FI	0	0	0	115
FR	2	0	80	460
DE	25	N/A	N/A	N/A
LT	0	0	0	0
LU	0	0	0	22
MT	0	0	0	N/A
NL	20	15	N/A	484
SK	0	0	0	145
SI	2	0	0	2
ES²⁷	12	0	4	3,000*
SE	59	52	N/A	1,961
NO	67	N/A	0	532

Zdroj *Ad hoc otázka č. 439 EMN z r. 2012; informácie poskytnuté národnými kontaktnými bodmi EMN*

* *Odhad*

11. ĎALŠIE INFORMÁCIE

Ďalšie informácie ohľadom tohto EMN Informu a/alebo ohľadom iných aspektov EMN možno získať na: HOME-EMN@ec.europa.eu

Vypracované v decembri 2013

²⁶ V kontexte tejto špecifickej ad hoc otázky sa pojmom „repatriovaný“ myslí situácia, keď sa maloletý nachádza na hraniciach a nevstúpil ešte na územie príslušného členského štátu, kým pod núteným návratom sa myslí situácia, keď sa maloletý už nachádza na území príslušného členského štátu. Treba však poznamenať, že niektoré členské krajiny takéto údaje nemajú k dispozícii alebo neprístupujú k takémuto rozlišovaniu.

²⁷ Pojem „nútený návrat“ španielske zákony v prípade maloletých nepoznajú. Využíva sa postup repatriácie.